

[J. R. Poulsen.]

det Areal, Fordelingsplanen omhandler? Det kan vist ikke gaa an, at vi gaar til den Yderlighed. Jeg har set efter i Rigsdagstidenden, hvorledes Forholdet var i 1934, og da blev der i Lovforslaget foreslaaet, at 66 pCt. af Lodsejerne og lige saa mange Procent af Jorden og Jordværdien skulde til, for at en Plan kunde gennemføres. Det blev forhøjet til 75 pCt. Det var maaske ikke saa rigtigt, fordi det jo hemmer Jordfordelingen noget, men at gaa til den anden Yderlighed og bestemme, at kun et overvejende Flertal af Lodsejerne kan kræve en Plan gennemført, er maaske heller ikke rigtigt.

Nu hører jeg af den ærede Ordfører for Venstre (Jens Høyer), at Lovforslaget skal i Udvalg, hvad jeg ogsaa har tænkt mig det skulde, og der kan jo saa saadanne Bestemmelser blive drøftet, og forhaabentlig kan der rettes noget paa dem.

Endvidere staar der i Lovforslaget, at enhver Lodsejer kan indanke Fordelingsplanen for en overordnet Kommission, og det kan selvfølgelig tænkes, at Planen der kasseres og vises tilbage, men det er vel ikke rimeligt, og det synes mig i det hele taget, at Lodsejerne har lovlig lidt Medbestemmelseret netop paa Grund af den vage Udtalelse, der er indført i § 2. Naturligvis skal det være saadan, at enkelte Kværlanter ikke kan standse en fornuftig Plan, men det kan de heller ikke nu, hvor der jo kun kræves Samtykke af en vis Procentdel, og det er jo ogsaa saadan, at selv om der er nogle, som protesterer, saa skal de, naar blot de 75 pCt. er naaet, kunne drives til at deltage med 10 pCt. af deres Areal i den Fordelingsplan, som er godkendt af Kommissionen.

Hvis det bliver nødvendigt at udflytte en Gaard paa en samlet Udmark, saa er der taget Hensyn dertil, ved at det er foreslaaet at forhøje Byggelaanet fra 10 000 Kr. til 14 000 Kr. Men jeg synes, at dette Beløb er lovlig lille. Jeg kan ikke rigtig tænke mig, at en Ejendom kan faa opført Bygninger til den Pris, det være sig en lille Gaard eller et stort Husmandsbrug, hvis det hele skal laves fra nyt; vi er jo inde i en Dyrtdid.

Betingelserne for at forrente og afdrage Laanet synes mig meget hensynsfulde, ligesom det ogsaa maa paaskønnes, at Mageskifte og Jordfordeling er gratis for Lodsejerne.

Det er nu 15 Aar siden, den første Lov angaaende denne Sag blev vedtaget, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Land-

brugsminister, hvor mange Hektar der har skiftet Ejer siden 1924, og hvor meget der er tilbage at mageskifte. I Udvalget blev, efter hvad jeg har faaet at vide, det Spørgsmaal fremdraget af Sønderjyder paa Rigsdagen, at der slet ikke findes Drikkevand i Marsken. Er det Meningen, at der skal bygges derude, maa dette Forhold absolut først være i Orden.

At Lovforslaget er nødvendigt, er jeg ganske klar over, og mit Parti er ogsaa villigt til at være med til at fremme Lovforslaget, men i Udvalget maa vi kunne faa nogle flere Oplysninger angaaende det Spørgsmaal, jeg fremdrog med Hensyn til de 75 pCt.; de skulde efter min Mening gerne noget ned. Enhver Landmand ved, at det gør Arbejdet baade besværligt og dyrt, naar Markerne i en Landbrugsbedrift ligger spredt mange forskellige Steder, og de sønderjyske Landmand bør derfor efter min Mening være glade for en Lov, der hjælper dem til i de kommende 3 Aar at faa Jordfordelingsspørgsmaalet i Orden.

Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale var saa optimistisk at mene, at Sagen nok kunde gennemføres i de tre Aar, der er tilbage. Det tvivler jeg om, men naar de tre Aar er gaaet, har vi jo Lov til at forlænge Loven en Gang endnu; det tror jeg bliver nødvendigt.

Mit Parti er, som sagt, enigt om at søge Sagen fremmet bedst muligt.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag er eller burde i hvert Fald være af stor Betydning for de sønderjyske Landbrugere, idet Jordfordelingen dernede mange Steder er meget uheldig og ganske uforønelig med moderne og intensivt Landbrug. De Eksempler, som det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) nævnte, var, om jeg saa maa sige, haarrejsende. At der findes Ejendomme dernede, som har Jordtilliggende paa en Snes forskellige Steder, ved jeg af Selvsyn, men at Jorden kan ligge saa afsides, at den Vej længde, der skal tilbagelægges gennem et Aar, kommer op paa 5 000—6 000 km, lyder fantastisk, men det skal sikkert nok være rigtigt. Dette illustrerer allerbedst, hvor nødvendigt det er, at Lovgivningen og Samfundet træder hjælpende til.

Det er kun § 4 i det foreliggende Lovforslag, der adskiller sig fra den gældende Lov. I de Tilfælde, hvor der maa foretages Udflytning af Ejendommens Bygninger, kan der efter Forslaget ydes indtil 14 000 Kr. i Laan med Sikkerhed inden for Pante-